603/00

Den 2. oktober 2000 blev i sag nr. 52.511:

xxxxxx xx xx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxxxxxxxx xxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for 2 cykler, der er anmeldt stjålet i 1994.

Over for nævnet har selskabet afvist at yde erstatning under henvisning til, at erstatningskravet er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Selskabet har i skrivelse af 5/4 2000 til nævnet anført: "I marts 1994 modtog vi skadeanmeldelser vedrørende tyveriet af cyklen. Forsikringstageren oplyste samtidig, at cyklen var købt brugt, og at han ville fremskaffe en kvittering med tidspunkt og pris for købet af cyklen samt låsebevis. Da forsikringstageren ikke sendte dokumentationen, skrev vi den 5. april 1994 til forsikringstageren, at vi stadig manglede dokumentation for den stjålne cykel før vi kunne udbetale erstatning. Herefter noterede vi den 31. maj 1994, at forsikringstageren 14 dage tidligere havde oplyst, at han ikke havde fundet kvittering og låsebevis for den stjålne cykel endnu. Den 1. juni 1994 havde vi fået oplyst af forsikringstageren, at cykel var købt brugt for 450 kr. men hvornår den var købt vidste forsikringstageren ikke. Endvidere var låsebeviset heller ikke blevet fundet. Der manglede således fortsat dokumentation. Herefter satte vi sagen i erindring, men måtte den 1. august 1994 konstatere, at vi endnu ikke havde fået den manglende dokumentation. Vi af-

sluttede sagen administrativt den 9. september 1994, idet vi på dette tidspunkt ikke havde fået dokumentationen fra forsikringstageren. … Forsikringstageren henvendte sig den 30. december 1999, mere end 5 år efter tyveriets anmeldelse, på vores kontor i Nyborg. Vi gjorde ham opmærksom på, at kravet på erstatning var forældet. … Forsikringstageren havde kundskab om kravet på erstatning i 1994, og at vi forlangte dokumentation for købet og værdien af den stjålne cykel før vi kunne tage stilling til erstatningens størrelse. Dermed skulle dokumentationen have været indsendt til os inden udgangen af 1996. Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre afgørelse i sagen, idet forsikringstageren intet har foretaget sig i ca. 5 år efter vi i 1994 bad om dokumentationen, hvorfor kravet er forældet i henhold til den 2-årige forældelsesfrist i Forsikringsaftaleloven § 29. Vi henviser endvidere til ankenævnskendelse nr. 32.371, nr. 39.502 og nr. 48.355."

Selskabet har endvidere henvist til responsum 3167 fra Assurandør-Societetet, nu Forsikring & Pension, og forsikringsbetingelsernes punkt 7.6.

Klageren har ultimo 1999 fundet den ene af de manglende kvitteringer og fremlagt denne. Klageren er sikker på, at han nok også skal finde den anden. Klageren har i skrivelse af 28/4 2000 til nævnet bl.a. anført: "Jeg erindrer ikke, at T- B. har sendt mig et brev den 5. april -94, men derimod fik jeg udtrykkeligt at vide, at lige så snart jeg kom med kvitteringerne, så ville cyklerne blive erstattet! Jeg forstod på dem at anm. bare var stillet i bero."

Af udskrift fra selskabets edb-system fremgår bl.a.: "31-05-1994 KO … stadig ikke havde fundet kvitt. måtte ikke afslutte …"

Sagen er indbragt for nævnet den 25/2 2000.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "7.6. Dokumentation. … Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre, sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn. Retten til erstatning for cykeltyverier er betinget af følgende: - *at* cyklens stelnr. kan oplyses, - *at* cyklen var aflåst,

- *at* cyklen var forsynet med en fastmonteret lås, der er godkendt af Dansk Varefakta Nævn eller forsikringsselskabet, samt - *a*t låsebevis medsendes skadeanmeldelsen."

Nævnet udtaler:
Nævnet lægger til grund, at klageren fik stjålet 2 cykler i begyndelsen af 1994, at klageren anmeldte begge cykeltyverier til selskabet i 1994, at selskabet afviste at yde erstatning på grund af manglende dokumentation i 1994, og at der ikke er sket noget i sagen fra juni 1994 til december 1999.

Nævnet finder herefter ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde erstatning med henvisning til forsikringsaftalelovens § 29. Uanset responsum 3167 havde det efter nævnets opfattelse været ønskeligt, om selskabet havde varskoet klageren om forældelse af det udestående krav, men da selskabet ikke har nogen egentlig pligt hertil,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand